

MIDDELBURGSCHE COURANT

N°. 20. 1840.

Zaterdag

7 Maart

De Abonnenten van dezer Courant is / 2, 75, voor drie maanden, en franco per Post / 3, genomen, en de betaling vóór 10 ure, indien men dezelve in het eerst uit te geven No. wil geplaatst hebben.

De Abonnees worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-Geboorte, en Doodberisdmallages, waarvan de prijs van één tot zes regels is / 1, 50 en voor ledereen van daarboven 12 Cents.

De Abonnees worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-Geboorte, en Doodberisdmallages, waarvan de prijs van één tot zes regels is / 1, 50 en voor ledereen van daarboven 12 Cents.

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

Openbare Verkoop

op's Rijks Werven der Marine te VLISSINGEN, op Dinsdag den 27sten Maart 1840, der voormiddags ten tien ure van vóór de Rijkszaken afgekeerde GOEDEREN, bestaande in: drie Jollen, eenige Kleedngstukken, eene partij Brandhout, Schalen en Spaanders. Zijnde een en ander daags vóór en op den Verkoopdag te zien.

Vlissingen, den 24 Februarij 1840.
De Vice-Admiraal, Directeur en Kommandant der Marine, W. G. O. B. I. U. S.

NIEUWSTIJNINGEN.

Duitschland.

FRANKFORT den 27 februarij. Men verneemt uit een gedeeltele, dat de onderhandelingen, ter regeling van de Oostersche bangeregenheden, in Londen, in de volgende maand zullen worden hervat. Volgens eene gemeenschappelijke overeenkomst der vijf groote mogendheden, die de eindschikking van deze kwestie in het belang van Europa hebben op zich genomen, zou, naar men verzekert, ten gevolge van de buitengewone toerusting van Mohamed-Ali, die van zijne zijde wel eens offensief kon worden, door de bemiddeling van het Fransche kabinet, de stellige verklaring naar Alexandrie overgezonden zijn, dat elke provocatie of aanval van den onder-koning, tegen de Ootomannische Porte, niet zal worden geduld, en het nemen van ernstige maatregelen van den kant der mogendheden zal na zich slepen. Een Fransch diplomaat zou van Londen direct naar Alexandrie zijn vertrokken, om genoemde verklaring van den onder-koning te berekenen en die bij de vijding van het nabij aanlopen der voorstellen van den heer van Brunow eene trouwe houding heeft aangenomen.

Frankrijk.

PARIS den 3 maart. Deskundigen voorstellen aan het ministerie van Binnenlandse zaken, dat de bevoegdheid tot ontbinding der Kamer van afgevaardigden, zoo deze hem te vóór middel gebruik mogt maken, zou bij de stemming die thans in Frankrijk heerscht, zijne benoeming van veruitziende gevolgen kunnen zijn.

In een rapport van den luitenant-generaal Guichenee, door den maarschalk Kalkb. aan den minister van Oorlog toegezonden, vindt men het volgende artikel van een Hoogst waardig wapenfeit, dat in de provincie Oran heeft plaats gehad. De Oranzen waren op 6 februarij verschillende malen aangevallen, en twee onderd men, waarvan een derde voer volk, onder de orders van Mustapha Ben-Tami, hebben te vergeefs voorbeeldtoezeggingen gedaan om meester te worden van de reduct van Mazagan. Het ongenoegzame van onze middelen van verdediging niet hebbende toegelaten om het lage gedeelte der stad te bezetten, zoo konden twee à driehonderd infanteristen zich gemakkelijk daarin nestelen en de huizen van schietgaten voorzien, waaruit zij een levendig snaphaanvuur tegen der reduct richtten, terwijl de zwaarte aanvallen deed van den kant der vlakte, en twee stukken geschut, van eene hoogte van vijf à zeshonderd ellen, de muren beschoten. In die hachelijke omstandigheid en slechts een stuk of twee in batterij hebbende, werden de verdedigers Mazagan, ten getale van slechts 123 man, vier dagen lang de hevige aanvallen uitsaan. De vijand was op het punt om binnen de poorts door te dringen in een storm, die, zoo als de kapitein Lalleve, de bevelhebber van de dapperste 103 jagers van Afrika, welke het eenig garnizoen uitmaakten, in zijn rapport zegt, niet langer dan een uur duurde; doch, dank zij hunne standvastige onverschrokkenheid, werd de vijand terug gedreven, zoo met de bajonet als met het werpen van grenaten en zelfs van steenen.

De luitenant-kolonel Dubarail, die in Mostaganem het bevel voerde, en door een hoop van zeven à achthonderd ruiters van Mazagan verwijderd werd gehouden, verzuumde niet om zoo veel mogelijk 's vijands magt te verdeelen, ten einde iets te kunnen toebrengen ten voordeele van dien post, over welke lof hij zich te regt ongerust maakte. Hij deed derhalve verschillende aanvallen, die, met beledig en moed uitgevoerd, het doel bereikten, dat die opper-officier zich daar van had voorgesteld.

Den 6 des morgens beproefden de Arabieren, ten getale van tweeduizend, een laatste aanval, die geen beter gevolg had dan de vorige. Eindelijk, overtuigd van de onmogelijkheid hunner pogingen, en ontmoedigd door hunne aanmerkelijke verliezen, namen zij den aftogt aan, zonder te wilsteren naar de stem ter opperhoofden, die den aanval wilden voortzetten of den minste Mazagan blokkeren. Twee-

en-tachtig volks-stammen door Mustapha Ben-Tami overtuigd, hadden hun vandel (vlag) genomen, om bij deze expedities te dienen. De dapperste onder hen hadden zich doen inschrijven om storm te loopen, en hen was, ingeval van overwinning, eenige medailles en eenige bezettingen van hantien moed toegezegd.

Het verlies der Arabieren wordt op 5 à 600 begroot, waaronder ook eenige aanzienlijke oversten indeten bevinden. (Die groot verlies wordt daaraan toegeschreven, dat de Fransche infanterie bij hare uitvalten in Mostaganem afkwam in de gelegenheid geweest is bataljonsvut te maken; dat de artillerie zeer juist geschoten en de aanvallen op den afstand van een pistoolshot met schroot ontvangen heeft, alsmede dat het brave garnizoen van Mazagan bijna met de stamp op de borst heeft gevraagd op de dozzimige Arabieren, welke zoo veel onverschrokkenheid toonden, dat drie vandel, die zij op veertig passen voor de front de plaats hadden; geredigd door verdedigers omringd waren, en meer dan eens door hen de ardezzakken bij het kanden van de bezetting werden omver geworpen. Wij hebben slechts 42 man dooden en gekweten, en te Mazagan niet meer dan 3 dooden en 16 gekweten. Dit verschil tusschen hun en ons, verlet is de tusschen de twee beere beere en heerslecht schietten der Arabieren.

Na den 7 hebben de Arabieren zich niet meer in getale in de omstreken van Oran vertoond. In de provincie Algiers heeft zich de vijand niet meer in de Middellandse zee. Het voer volk van Abd-el-Kader is steeds op het geroeg van Beni Saljah gelagerd. Van Constantine heeft men goede berichten.

Nederlanden.

GRAVENHAGE den 4 maart. Z. M. de Koning & heden middag naar Amsterdams vertrokken en wordt aanstaande maandag in deze residentie terug verwacht; H. K. K. H. H. de Prinsen en Prinsessen vertrekken morgen derwaarts.

Zijne ondergeschikten gevorderen in eene omvangrijke ontwerpen, die de regering voorstellen zou zijn, bij de hervatting van de werkzaamheden der Tweede Kamer, dezelve aan te bieden. Men spreekt onder anderen van een voorstel tot het openen eener geldleening, naar sommaten meenen van 30 miljoen guldens, welke strekken zou tot het afkoop der Oost-Indische producten van de Nederlandsche Handelsmaatschappij, en die in verband zouden staan met andere financiële operatien, welke het gouvernement op het oog zou hebben.

Thans zijn wettelijke processen verlaten ter afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, betreffende de herziening der grondwet. Dezelve doen blijken dat wij in der tijd wet onderligt waren, toen wij den hoofd-inhoud der geopperde bedenkingen en verlangde meerdere wijzigingen hebben doen kennen.

Het blijkt thans meder, dat men in sommige opzichten bijzonder op de samitzing van de provincie Groningen in 1838, zooderlijke gewanten, aan de laatste tractaat heeft aangevonden. Oran het afgeweken te worden van de Provincie Holland, vooral in vergelijking met andere gewanten, veel te uitgestrekt, vooral wat deszelfs bevolking betreft.

Zeer uiteenlopend was het gevoelen van de leden over het noodzakelijke en het doelmattige van het behouden van eenige grondwettige instellingen, hetzij op den tegenwoordigen of eenen eenigzins anderen voet, vooral wanneer zij dik in verband bragten met de dringende noodzakelijkheid, die bestaat, om van de gelegenheid, welke zich aanbiedt, gebruik te maken, om de staats-instellingen zoo veel mogelijk te vereenvoudigen, ten einde daardoor tot eene gewenschte spaarzaamheid te geraken. In het bijzonder sloeg men daarbij een pog op den Raad van State van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, ook zelfs op de Algemeene Rekenkamer, waarvan men het groote nut niet kon erkennen, en welke collegien zoo aanzienlijke uitgaven vorderden. Er waren tusschen vele leden, die, wat den Raad van State aangaat, yan een ander gevoelen waren, doch die tevens waarachtige bedenkingen hadden tegen het van regering wege gedane voorstel, dat het Hoofd van den Staat de leden van den Raad van State naar welgevallen zou kunnen ontslaan. Men was van oordeel, dat de onafhankelijkheid der Staatsraden daaronder grootelijks zou lijden.

Sprekende over de Eerste Kamer, heeft men het verlangen uitgedrukt, dat de pensioenen van hen, die, bij het voortdurend bestaan van dat collegie, tot het lidmaatschap daarvan mogen worden geroepen, in mindering zouden strekken van het tractement, hetwelk aan de betrekking van lid der Eerste Kamer mogt worden toegekend.

De meeste leden keurden het voorgestelde getal leden der Tweede Kamer (58) voldoende, maar waren het niet eens vopans de wijze van verdeling van het getal leden over de onderscheiden gewesten. Men vermeende dat de verdeling van de bevoegdheid behoort te bestaan, en dat het getal van leden aantal leden behoort te worden over de bevoegd king der provincien, naar de laatste volkstelling die er had plaats gehad.

Te meer gelegenheid heeft men er ook op aangedrongen, dat de beide Kamers der Staten-Generaal, alsmede de Provinciale Staten, in het openbaar derzeiver zittingen houden en beslissingen zouden. In geen deze collegien valt iets over, dat aan de beide onafhankelijkheid zoude brengen, en bijzonder wat de Eerste Kamer aangaat, begrijp men niet, waarom eene Kamer, (waarin hetzelfde voorviel) als in eene andere, die is het openbaar gehouden wordt) niet gesloten deuren zou moeten handplegen.

De stemmen van de meest gezette overwegingen van de meederheid der afdeelingen is dan ook geweest, dat de grondwet, in velerlei opzichten, aanmerklijke verbetering en wijziging behoeft, dat men de grondslagen van het staats-gebouw echter onaangetoerd wilde laten; dat men de invoering der ministerie verantwoordelijkheid, in dien uitgebrekten zin als velen daaraan verlangden te geven, niet doelmatig beschouwde; dat ook eene verandering van het werkingssysteem zeer gewenscht roescheen; maar dat men bij het wilen van een wensch, dat er meerdere wijzigingen in de grondwet werden verlangd, op 18 1800 had veranderingen, waardoor aan de bestaande grondwettige instellingen meerder ontwikkeling zou kunnen worden gegeven, meerder kracht daaraan bijgezet en zij alzoo in het vóór weder aan het doel zouden beantwoorden, wanneer zij zijn aangesteld en gevraagd.

Men heeft te weten, dat het stedelijk Bestuur der hoofdstad zich bij rechte gewend heeft tot den koning, om de Z. M. te verzoeken, de verplaatsing van het zetel van het provinciale gouvernement naar Amsterdam, en dat dit request, om berigt, consideratie en advies, is gezonden naar den gouverneur der provincie Holland (hoorde-lijk gadeel).

Z. M. heeft tot hoogleerling in de vóórleerdheid van de hoogeschool te Groningen behoord, die heer W. M. A. Ang, hoogleraar voor dat vak aan het atheneum te Franeker.

AMSTERDAM den 4 maart. De hoofdad gades thans weder het voorregt den geëerbiedigen Koning, in haren welen te zien. Heden middag omstreeks 11 uur kwam op het balkon, begroet door de toehoorers, een gezelschap van menigte, die reeds vroegrijdig op den Dam was te samen gevloeid. De stad heeft, door de menigte van nissg-strook vliegen, een zeer feestelijk aanzien. Overal op hoogstede zelfs weg heeft Z. M. de gedubbelzinnige bewo-zen van opkreukbare liefde en gadeelheid, onvanger.

GRONHEM den 3 maart. Heden middag is hier 18000 vóórde vóórrokken, hervat op den 29 den 1838 18000 ha provinciaal gevegtent van de provincie Groningen tegen de Provincie Somer, welke de vóórrokken 180000 vóórde vóórrokken was van de vóórrokken 180000, zijne behoud-der vóórrokken 180000 van de vóórrokken 180000 hebben bevoord.

Hendrik Somer was, wegens gemis van bewijs, vóórde vóórrokken, terwijl Teunis Somer, ha eerst ontkend te hebben, zijne misdad vervolgens omstandig had beleden, maar deze bekentenis later weder terug genomen had, bewerdende, dat dezelve niet vrijwillig was afgelegd. Deze verdediging heeft hij ook na zijne veroordeeling, en na het verwerpen van het berdep in cassatie, volgehouden, zoo zelfs, dat hij geen request om gratie heeft willen indienen, en het aan zijne vrouw euvet duidde, dat zij, zonder zijne toestemming, een verzoekschrift tot dat einde aan Z. M. had ingezonden. Nadat het verwerpen van dit verzoek en de terechtstelling van heden aan hem op den eersten dezer was kenbaar gemaakt, had men verwacht, dat hij tot bekentenis zou gekomen zijn en belangrijke mededeelingen omtrent verstrikende omstandigheden zou gedaan hebben; maar te vergeefs, hij heeft bij de ontkenenis volhard, en niettegenstaande de predikanten der Hervordende gemeente bina omgeboden, van vóórrokken zondag af aan hem bezocht hebben, ook zelfs na de vóórrokken ontkenening van zijne vrouw en zonne zwaer, Odie in den laten avond van gisteren naar herwaarts gekomen waren, om afscheid van hem te nemen, is hij in dezelve gemoedsstemming gebleven, vóórrokken vóórrokken vóórrokken tot sterven.

Het schijnt dan ook uit zijn gebete gedrag in de laatste dagen en uren, vooral ook uit zijne gesprekken kort voor de terechtstelling met den wel eerly heer van Irsen, aan wien de treurige taak was opgedragen, om hem in de laatste oogenblikken des levens bij te staan, dat hij in het bepaalde denkbeeld verkeerde dat men hem zonder zijne bekentenis niet kon ter dood brengen. Van daar dat hij heeft geweigerd met den predikant te bidden, omdat hij schuld zoude neger te belijden van zijne zonden en ook daaronder de misdaden, waarvoor hij veroordeeld was, zou begrepen en dit voor eene bekentenis gehouden kunnen worden.

Bij het gaan van het paleis van Justitie naar het schavot heeft hij eene poging gedaan om te ontvluchten en zich tegen het beklimmen van het schavot verzet. Ook daar heeft de wel eerw. heer van Irsen aan den veroordeelden gevraagd, of hij verlangde dat voor hem een gebed zou ge-

